

היתה צריכה לחלוף עוד שעת-נאומים תמימה, עד לסוף האסיפה, כדי שיתנתן לתמיר ההודמנות להסביר את דבריו לקהל הסקרנים שהקיפו.

הלא התכונתי בדברי שאגיש משפט, הסביר החיכ, כשחיחרון עוטה את פניו, אמרתי רק שבדרי באדר הם כה חמורים, לא רק מבחינת התנועה, אלא גם מבחינת חוקי המדינה.

המתח פג. **הבלדן.** לאסיפת הגוש החופשי בנתניה היתה מטרה ברורה: לשכנע את החרותני קים בעיר הנופש לכל ישתתפו בבחירות למועצת בנין בעיר — בחירות אותן יזמו תומכי בנין, במטרה לחסל את שליטת אנשי תמיר-שוסטאקטיאר במוסדות חרות בנתניה.

בכל זאת הצביעו 871 עבור רשימת ה-מועמדים היחידה שהוצגה, בבחירות ש-התקיימו ביום הראשון. מצביעים אלה, שהיו 64% מכלל 1384 בעלי זכות הבחירה, הולידו מיד פירושים נוגדים וסתריים, שהושמעו משני צידי המיתרס החרותי.

● **תומכי בגין:** זהו נצחון עבורנו, אחוז המצביעים היה גדול יותר מאחוז המצביעים בבחירות הקודמות.

● **האיפוזיציה:** בחירות של רשימה אחת הן בליף, חוץ מזה התוצאות זוייפי,

העם היונה השלישית

יונה אחת מעסיקה את המדינה מזה שבועות. היא הדמות המרכזית של משפט סנציוני מאין-כמוהו, ואין יום בו לא מדי-חחת העתונות עליה: יונה סופר מתפרצת, יונה סופר צוחקת, יונה סופר מאשימה. יונה שניה נחתה השבוע בלוד, אשתו של רבי-חובל אברהם הראל, שחורה מנאפולי, היא דמות שונה לגמרי מיונה סופר, כפי שמעיד סיפוריה האישי המתפרסם בגליון זה. מות בעלה, אלא העלתה דרישה: שייחקרו ההונחות — ואם ימצאו להן אחראים, יתנו אלה את הדין.

יונה שלישית בלטה בהעדרה הממושך: יונה השלום. כי גם בשעה שניציגי סוריה וישראל התכוננו לשיבתם הרביעית, היו קולות-הלאה שהתגברו — קולות של אי-מיס מלהמתיים.

● **כשה ברים — אין יורב.** לכאורה, צדק דוברים ישראלים רשמיים, שאימו ל-הפסיק את השיחות, אם לא יחולו הסדרים לדבר על מעמד האזור המפורז. אפילו אבא אבן, הידוע כאיש השפה הדיפלומטית הוהי רה, דיבר עתה בלשון אולטימטום.

● **המועמד הכטוחי-מעט לתפקיד מזכיר הכנסת: חיים ליאור.** המכהן כעת כסגן-המזכיר, התפקיד יתפנה בעוד כמה חודשים, כאשר יפרוש לגימלאות המזכיר הנוכחי, משה רוזני, המכהן בו מאז כינון הכנסת הראשונה. יורשו ימונה עלידי יור הכנסת, בסמכותו הבלעדית. בינתיים עלה הרעיון לחלק את התפקיד הקיים לשניים, ולמנות בצד המזכיר בעל הסמכות הפרלמנטאריה איש נוסף, שיכהן כאדימיניסטרטור ראשי של הבניין והמנגנון.

● **יתכן כי מאיר וילנר יתפטר מן הכנסת.** הסיבה: וילנר עסוק מעל לראש בענייני המפלגה בארץ ובעולם. במקרה זה יבוא במקומו נציג יהודי אחר של רקית, המשפטן וולף ארליך, שהוא המועמד הרביעי ברשימה.

● **המאבק של ישראל לשילובה בשוק האירופי יתוגבר בי חודשי האביב עלידי ראשיה-הממשלה, שייצא לשם כך לכיכור באירופה.** לוי אשכול ינסה עלידי מגעים אישיים עם ראשי-ממשלות ושרים אירופיים לרכך את עמדתם בשאלה זו. הסיכויים קלושים.

● **תועלה דרישה לחקור את התנהגות „בנק ישראל” בי פרשת הבנקים „פויכטוונגר” ו„אלרין.”** הבנק הממלכתי, שהפגין יעילות בטיפול בסופה של הפרשה, ייתבע להסביר למה המתין זמן כה רב עד שהשתלט על הבנקים הכושלים, ולא הקדים את הטיפול בהם. הדרישה תתבטס, בין השאר, על העובדה, שידעות על הנעשה בבנקים אלה כבר היו ידועות לאנשי בנק ישראל מזה זמן רב, ועוד בטרם נקט בצעדים של ממש כבר הסי-תננו ידיעות על כך לציבור.

לפי נתונים בדוקים הסתבר כי היקף ההתמוטטות גדול במידה ניכרת מן המשוער: נוקבים בסכום כולל של 70 מילי-

יום א' יום ב' יום ג' יום ד' יום ה'

יון לירות. מניחים כי עיסקות הביטוח והרכישה של מנהלי הבנק הגיעו לכדי 25 מיליון לירות בערך. התעלומה: מה קרה עם יתר 45 מיליון הלירות?

● **כצעד ראשון לצימצום פעולותיו של בנק „פויכטוונגר” ימוטרו בקרוב יותר מ-50 פקידים.** בנק פויכטוונגר עולה היום לאוצר עשרות אלפי לירות ביום, ואם לא ימצא לבנק קונה בהקדם, יש סיכוי סביר שהממשלה תחליט לסגור אותו.

● **הצעת-החוק החדשה שמעבד עתה משרד המשפטים, הי באה לרשת את חוק הבנקים הקיים, תעורר התנגדות עזה בחוגי הבנקאות בארץ.** החוק החדש יחמיר עם הבנקים בכל מה שנוגע לענייני נוהל, דיוח ופיקוח. טענת המתנגדים: יש אמנם צורך לשנות את החוק הקיים, אולם אין להיפס לפאניקה ולעבור מקיצוניות אחת לקיצוניות שניה.

● **חידוש שיונהג בשידורי „קול ישראל החל מכעוד חודשיים: מהדורת חדשות כל שעה, בשעות-ההאזנה הרגילות.**

● **קבוצה של עצורים תנקוט בקרוב צעד חסר-תקדים: הם יפנו לבית המשפט הגבוה לצדק בכפשה, שיוצוה על משרד המשטרה להעניק להם תנאי-מעצר נוחים יותר.** במיוחד: מזון טוב יותר, אפילו ארוחות חמות מן החוק, על חשבון העצורים עצמם או מש-פחותיהם. נוסף לזאת: ביקורים תכופים יותר, ובגדים שיוחלפו תכופות ויובאו מחבית. טענתם: דבר זה נהוג ברוב המדינות המערביות, ומבוסס על ההנחה, שכל עוד לא נשפט החשוד, אין להענישו ואין לאסרו בתנאים של אסיר שפוט.

● **עוד מוסד חינוכי ישורכב בשערוריה כספית.** הפעם: רשת בתי-הספר המיקצועיים-תיכונים אורט. קיים חשד של מעילות וזיופים בשווי של מאות אלפי לירות, והמשטרה תידרש להתערב.

● **ועדת-החקירה לגילוי עקבות ולדייתמין האבודים תנהל חקירות מוסעפות, העשויות להימשך זמן רב.** משימתה: לגלות את הילדים — אם אמנם הם עדיין בחיים. לצורך זה יבדקו כל רישומי האימוצים, וכן רישומי הקבורה של החברות-הישיא.

● **המטח המיוחד שהוקם לצורך זה גם יעקוב אחרי הילדים בחוץ-לארץ.** לאחר שיושג החומר, ימסר לכנסת — וזו תצטרך להחליט מה לעשות בבנייה הסבוכה של החזרת או אי-החזרת הילדים להוריהם.

הבהלה היתה מיותרת. כי כל עוד חרגו הסורים מסדר-היום המוסכם — וראש ה-משקפים קבע אכנס כי יש כאן חריגה — לא יכלה להיות שום משמעות מחיבת ל-דבריהם. רק לפי מושגים צבריים של „דוג” ו„ול-עניין”, היו צריכים הסורים להתיישב לשיחות תכליתיות וקצרות, לחתום על הסי-כס בשיבה הראשונה או השנייה. לפי מוש-גים דיפלומטיים מסורתיים — ולא רק של עמי המרחב — מותר להרכות בדבריי-פתיחה ובדרישות, אפילו כאשר ברור שהם חורגים מסדר-היום, ושאינן כל סיכוי שיתקבלו. דוגמה לכך יכולות לשמש שיחות שביתת-הנשק בקוריאה, שנמשכו קרוב לשנתיים, לפני שנחתם ההסכם. אבל תוך ניהול ה-שיחות, הבינו שני הצדדים שבשעה שמדבי-רים — אין יורים.

דוגמה אחרת יכולות לשמש השיחות ה-מתקיימות אחת לחודש, בין שגרירי ארצות-הברית וסין הקומוניסטית בארשה. אלה אינן שיחות „לעניין”, והן לא פתרו אפילו את בעיית התנגדותה של ארצות-הברית ל-כניסת סין לאו"ם. אבל גם כאן פועל העק-רון: כל עוד אפשר לדבר עם היריב — אין ממחרים לירות בו. מבחינה זו, טוב שהפגישות משני צידי גשר בנות יעקב יימשכו. אולי אינן „לעניין”, ואולי גם לא היו איפעם „לעניין”. אבל כל עוד מדברים — אין יורים.

מפלגות על גבי אלונקות

„יתכן שיהיו משפטים אחרים, מחוץ ל-כתולי בית-הדין התנועתי” רעם בליל שבת בקול ח-כ חרות שמראל תמיר, באולם בית-זאב בנתניה, שם כינס הגוש החופשי אסיפת חברים של ערב-קרב. אפילו נאמני ההנהלה הבודדים, שהפריעו בפעם לפעם לנואם, השתתקו לרגע, לשמוע מה פשר האיום שבפיו של תמיר. „... על מילים שאמר מר יוחנן באדר עלינו — בגודים, עריקים, פושעים. זה נמצא אצלי בתיק.” לחש עבר בקהל. כלום עשוי תמיר לתבוע את יריביו למשפט על הוצאת-דיבה? כלום יתכן שהמאבק המשפטי בין ההנהלה לבין האופוזיציה, שהקיים עד עתה בתוככי תנועת החרות, יתפשט אל בתי-המשפט של המדינה?

דעות על פרות קדושות

אחד המספרים האהובים ביותר על יוסף ויץ בן ה-77, צאר הקרקעות לשעבר של יש-ראל, הוא מספר העצים אותם נטעה הקרן הקיימת בעשרים השנים לפני קום המדינה, בהן היה ויץ אחראי על הייעור בארץ. את המספר הזה שולף ויץ, שהחל את דרכו ב-ארץ כפועל-כרמים ומפקח-מטעים, בכל הוד-דמנות: ארבעה מיליון ומאתיים שלושים ו-ארבעה אלף עצים. מעולם לא עלה על דעתו של ויץ להרהר כמה מכונים עצים אלה. מעול לא סבר כי התרמת מיליוני יהודים בעולם לקופסה ה-כחולה למען ייעור הארץ היא פרה קדושה. השבוע נתברר, לפתע, כי ויץ שוגא פרות קדושות בכל זאת. היה זה כאשר כבר שככה העטרה הציבורית שקמה עם עקירת 155 דונם